

KOMMUNISTISK POLITIK

'Ud af krisen - ind i fremtiden' - Demonstration i København 6. oktober 2009

FUCK OS - VI ER BARE FREMTIDEN!

Nr. 20

13. årg.

2009

9. oktober

-

23. oktober

Støttepris 20 kr.

TEMA: Ungdom i protest

Krigsløgn over krigsløgn s. 2 • Krisen har bidt sig fast s. 3 •
Kampen fortsætter – en gang om året s. 4 • Irsk ja: Unionen går i offensiven s. 6 •
Ingen dansk follow up foreløbig s. 8 • Nedskæringer kræver liv s. 10 •
Rulleforretningen s. 11 • Godzilla i dialog med Vattenfall s. 12 •
8 år i Afghanistan s. 14 • Lyssky virksomhed s. 15 • Obama mødt af protest s.16 •
Økonomisk genoplivning en illusion s. 18 • Debat s. 22 • Røre i andedam s. 24

Krigsløgn over krigsløgn

KOMMUNISTISK POLITIK

Det danske militær er et farligt sted. I hemmelige lejre trænes statsautoriserede lejremordere i at forklæde sig som civile og myrde folk i fremmede lande.

Da en begejstret ansat fra fronten i Afghanistan, i ønsket om at fremstille sine misgerninger som heltedige, fortalte om enkelte fordækte operationer, satte militæret en kampagne i gang for at stoppe bogen med fabrikation af falske oplysninger.

For hver dag er der gennem den senere tid kommet stadig flere detaljer om, hvordan ”forsvars”-ministerens og ”forsvars”-chefens nærmeste medarbejdere begravede sig i løgne og mediemanipulation omkring jagersoldatens bogprojekt.

Det startede med et krav om at stoppe bogen for enhver pris og snart fulgte drastiske trusler om fængselsstraf mod forfatteren, den tidligere jagersoldat, som uden grund er stolt af at være det. Aktionen kom fra højeste sted i militæret, nemlig forsvarschefen selv – med massiv støtte fra krigsminister Søren Gade.

Der blev sendt breve til de store medier med en indtrængende appel om ikke at formidle citater fra bogen. Forlaget fik at vide den skulle censureres. En fogedsag blev forsøgt uden at der blev fremlagt skyggen af dokumentation for at den skulle indeholde afsløringer, der kunne skade Danmarks interesser.

Da det ikke lykkedes at stoppe bogen med disse midler begyndte militæret selv i hemmelighed at sende deres egenproducerede arabiske version til medierne, for dermed at understrege at farlige talibanere og al Qaeda-folk havde fingre i hemmelighederne og ville udnytte dem til terror. Simpelthen et komplot, der skulle retfærdiggøre anklagen mod bogen som farlig i hænderne på verdens oprørsgrupper.

Over for folketings udvalgte udenrigspolitiske nævn brugte krigsminister Søren Gade historien om den arabiske oversættelse som et tydeligt bevis på at forsvarskommandoen havde ret i deres forsøg på at stoppe udgivelsen. Løgnen om den farlige bog blev forsøgt dækket af en ny løgn, der uden

blusel blev formidlet til folketinget og offentligheden. Og samtidig blev situationen igen udnyttet til krigsophidsende propaganda og afsindige anklager mod folk i andre lande, som Danmark er gået i krig mod.

Forsvarskommandoens påstand om bogens farlighed er i direkte modsætning til at oversætte den til arabisk, og sende den til de selv samme medier, de kort tid forinden havde bedt om at stoppe enhver omtale. Det må falde under kategorien *’bevidst og systematisk landsskadelig, for ikke at sige landsforræderisk virksomhed’*, hvis militæret og ministerens påstande er sande.

Fra fronten er tre danske soldater blevet sendt hjem, fordi de havde dum dum kugler i arsenallet. Ifølge humanitær folkeret må man ikke anvende den type ammunition i krig, det har været forbudt siden 1899: *’Et brud på konventionerne kan vi ikke tolerere. Jeg kan ikke erindre fortilfælde’*, siger oberst Henrik Sommer, chef for hærens operationsdivision.

Endnu en løgn. Historien om den danske krigsindsats er ikke en heroisk heltehistorie, men massakrer og terror mod civile kronisk i modstrid med internationale konventioner, og med sandheden som første offer.

De to direkte ansvarlige for at maskinoversætte til arabisk og lække til BT har fået sparket. Det var hærens topspecialister i IT-manipulation og meningspåvirkning. Forsvarschefen valgte selv at gå. Med disse personofre søger man at bremse skandalen – før den når ministerkontor og regering:

Men militærets løgne er ikke et særtilfælde: Den største krigsløgn i nyere tid var politisk, da statsminister Anders Fogh påstod, at han vidste, Irak havde masseødelæggelsesvåben, og Danmark derfor skulle i krig. Løgnen er fundamentet for en imperialistisk angrebshær og en imperialistisk regering.

Den konkrete sag må have yderligere konsekvenser – med Søren Gades afgang som den direkte ansvarlige og hans spiddoktor og nærmeste medarbejdere som dybt involverede. Og den dybt kompromitterede Fogh/Løkke-regering må snart følge efter.

Redaktionen 6. oktober 2009

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

APK's hjemmeside/
Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 325 kr.

År (25 nr.) 550 kr.

Institutioner

½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 16.10.09

Intet opsving: Krisen har bidt sig fast

Pittsburg, Pennsylvania var en by i undtagelsestilstand, da G20-landenes ledere mødtes dér for at bedrage verdensoffentligheden. Demonstranter, der krævede jobs, fik bank i gaderne, mens verdens økonomiske stormagter under forsæde af Barack Obama udsendte den beroligende meddelelse, at det værste ved verdenskrisen allerede er overstået, og at et økonomisk opsving så småt er ved at bane sig vej. Dermed fulgte G20-lederne den amerikanske centralbankchef Bernanke, der var med samme meddelelse lige op til topmødet.

Så var alt det andet på mødet i virkeligheden lige gyldigt: et budskab tager overskrifterne. Der blev i øvrigt ikke truffet beslutninger af betydning. Optimismen begyndte at arbejde globalt.

Men det er fup. Krisen er ikke ved at lette. Den imperialistiske globalisering og hele globaliseringsideologien er gået bankerot, men det holdes også skjult.

Nu er de store økonomiske indsprøjtninger, som banker og storkapital har fået som krisepakker af regeringerne, mens arbejdsløsheden bare er vokset og stadig flere har mistet hus og hjem, ved at rinde ud – og krisen er der stadig, og vil blive dybere endnu. Den amerikanske recept: at trykke flere pengesedler får dollarkursen til at falde og medvirker til global inflation.

De optimistiske tal fra aktiemarkederne bedrager, som så ofte før. En mere sikker indikator er at prisen for guld er på vej mod sit rekordniveau, et klokkeklart udtryk for at de pengesterke ikke har tillid til det postulerede opsving.

Danmark er et af de lande, der er særlig hårdt ramt af den internationale økonomiske krise. Tallene for et år med krisen konstaterer en ny rekordproduktionsnedgang, en af der mest drastiske i Danmark nogensinde. Alle tal viser, at bunden ikke er nået. Indhentet af virkeligheden bliver regering og økonomer også nødt til at indrømme, at ledigheden vil forsætte med at

vokse. Men samtidig spredes den ønsketænkning om at den økonomiske krise nu er på retur. De største ønsketænkere endda med devisen: Når krisen slog så pludselig igennem kan tingene måske ligeså pludselig komme på sporet igen. Den danske regering, hvis letfærdige omgang med sandheden er kendt af enhver demonstrerende skoleelev påstår selvfølgelig, at bøtten er vendt.

Man kan ikke lade være med at vende tilbage til regeringens mantraer indtil for nylig. Som *"det går ufattelig godt - vi kan købe hele verden"*, og at *"manglen på arbejdskraft er vores største problem"*. Lad udsagnene stå et

øjeblik og sammenholde det med den reelle kapitalistiske virkelighed i Danmark: Danmark har ny historisk rekord i produktionsnedgang med følgende massefyringer. Det danske bruttonationalprodukt har igennem det seneste år været udsat for et frit fald i produktionen på 7,2 pct. af bruttonationalproduktet. Et fald som fortsætter og forventes af økonomer næste år at være et fald på 5 procent.

En række af de større virksomheder forudsiger nu en længerevarende uddybning af ledigheden. Men de arbejdsløse, der har hørt Statsministerens åbningstale er klar over, at de ikke skal forvente, at der massivt sættes ind med massive offentlige investeringer f.eks. i offentligt byggeri og

den kollektive trafik – endsiges lægges op til en forhøjelse af dagpengene, så mange kan undgå at gå fra hus og hjem.

Det er tankevækkende at i alt 811.800 personer i det sidste år var uden ordinært arbejde. Det drejer sig om 23 pct. af alle danskere i alderen fra 16 til 64 år og er udtryk for en stigning på 51.000 i forhold til året før. Værst ser det ud på Lolland, hvor hver tredje person er uden arbejde (34,2 pct.). I whiskybæltet ved Øresund i Gentofte og Rudersdal var det kun hver ottende, der var uden arbejde.

Ungdomsarbejdsløsheden bliver det helt store problem. De unge er hårdt ramt. Regeringens hovedmedicin hedder pisk. Gennem økonomisk tvang og udsultning påstår den at ville hjælpe folk til at uddanne sig. Men manglen på f.eks. praktikpladser viser, at sigtet først og fremmest er at forringe forholdene for de unge arbejdsløse og arbejderungdommen. Mange unge, der endelig er blevet færdige med uddannelsen må konstatere, at arbejdsløsheden især rammer dem. De nyuddannede vil ingen have nu, selvom de blev lovet jobs. Sidste år var det 11 procent af de nyuddannede, der var ledige. I år er det 20 pct..

Kapitalismens kortsigtede logik er ikke mindst i hårde tider at efterspørge unge på 30 - med 30 års erfaring. Dens uformåen og menneskespild demonstreres med særlig tydelighed under den økonomiske krise.

Regeringens og magthavernes næste bedrag er at fremstille krisen som nærmest en naturkatastrofe, som *"ingen kunne forudse"*. Men det kræver ikke megen kendskab til kapitalistisk realøkonomi for at forstå, at regeringens store medansvar for friværdiboblen, indførelse af afdragsfrie lån, skattelettelser til især de rige osv. har været med til at kaste Danmark ud i en længerevarende og stadig akut økonomisk krise.

Kampen fortsætter - en gang om året

*"Ud af Krisen i -
Ind i fremtiden" var
overskrift på
protesterne mod
regeringens
nedskæringspolitik
den 6. oktober*

I anledning af folketingets åbning havde en række ungdomsorganisationer indkaldt til demonstrationer landet over. Over 30.000 elever og studerende deltog i protesten, og viste meget tydeligt at viljen til forandringer er stærk i ungdommen.

Desværre fik de unge lov til at stå alene. I stedet for at bakke op om de rimelige moderate krav - "Kvalitet i skolerne", "Praktikpladser til alle" og "Bekæmp ungdomsarbejdsløshed - invester i uddannelse" - valgte toppen i LO (igen) at vende ungdommen ryggen.

Lokalt havde BJMF og Stilleklubb indkaldt til fordemo ved Christiansborg, med krav om "Flere Jobs NU!" og "25% højere dagpenge NU!".

Fuck os - Vi er jo bare fremtiden!

Demonstrationens store styrke var ungdommens kampgejst og kreativitet der kom til udtryk i kampråb og på de mange forskellige bannere. "Fuck os - Vi er jo bare fremtiden!" er en meget rammende beskrivelse af den politik der bliver ført overfor ungdommen, og som er begyndt at ramme hårdere og bredere i takt med at den økonomiske krise uddybes.

Men kampgejst og kreativitet er ikke meget værd når det mangler retning og formål. Paroler og grundlag var fornuftigt, men det lykkedes for talere og konferenciers at få

Unge demonstrerede i hele landet ved Folketingets åbning, herover et billede fra Odense, herunder er billedreportage fra København, hvor demonstrationen starter på Rådhuspladsen og går til Christiansborg

lagt en dæmper på kampgejsten, talt ned til eleverne og rettet fokus på "...store politikere, Niarn og Lucy Love". Spørgsmålet er hvad ungdommen kan bruge store politikere til?

Generelt kun tomme løfter om bedre tider efter næste valg.

Alternative kampmidler skal op af skuffen

Den eneste måde vi kan opnå andet end løfter er ved at gøre alternativet mindre acceptabelt for kapitalen og dermed for politikerne. Elever og studerende har den åbenlyse bagdel, at når de strejker rammer det ikke nogen på pengepungen. Derfor skal de alternative kampmidler findes op ad skuffen. 22.000 demonstrerende på Slotspladsen er en god start, men det ændrer heller ikke noget af sig selv. Det gør 22.000 der dagligt blokerer metroen, togene og hovedvejene til gengæld.

Men for at det ikke bare skal være en sjov ide, må der skabes en bevægelse, der har et reelt mål om at skabe forandringer og ikke bare holde en stor demo.

Og dernæst sørge for hele tiden at styrke kravene og bevægelsen, og udnytte det potentiale og den kraft der er i ungdommen.

S

Du kan finde flere billedereportager fra demonstrationerne den 6. oktober på kpnet.dk

Bertel og Løkke tog vores bøger!

Eleverne på Århus Statsgymnasium oplevede i dag den 5. oktober, at Bertel Haarder og Lars Løkke Rasmussen kom brasende ind i timen og gennemførte besparelser ved at indkræve elevernes undervisningsmateriale.

Dette var et led i en aktion mod nedskæringerne på uddannelsesområderne i finanslovsforslaget.

”Vores hensigt med denne aktion er at tydeliggøre de konsekvenser nedskæringerne kan få for vores undervisning” udtaler Sebastian Burtin, initiativtager bag aktionen og udklædt som Bertel Haarder.

Udover at få indkrævet deres bøger oplevede eleverne også at deres stole var blevet sparet væk i 2. Lektion og nu stod ude på gangene.

”Ved at gennemføre en aktion i undervisningstiden frem for en blokade, sætter vi fokus på undervisningen og de forringelser gymnasiet vil opleve”, uddyber Sebastian.

Troels Gadegaard og Gitte Velling
initiativtagere af aktionen
på vegne af Århus Statsgymnasiums
elever

Sejr i Tre Kronergade

*Blokaden i
Tre Kronergade i
København endte med en
sejr til
arbejderbevægelsen*

Efter en lille måneds blokade og hyppige konflikter med politiet, der har fungeret som strejkebrydere og beskyttere og skruebrækkere, har bygherrerne Thomas Hübschman og Magnus Gardarsson måttet bøje sig. Efter to dages forhandlinger blev der den 23. september tegnet overenskomst med byggefagenes fagforeninger. Arbejdsgiverorganisationen Dansk Byggeri fungerede som ’mægler’. Blokaden er nu indstillet.

- Vi har fået de aftaler, som vi er gået efter. Aftalerne indeholder alle punkter, vi har krævet, fra a til z, siger Jesper Weihe, formand for byggegruppen i BJMF og en af forhandlerne, til bygsam.dk.

- Vi har også en aftale om, at vi så hurtigt som muligt mødes med de pol-

ske arbejdere, hvor vi kan fortælle, hvad overenskomsten indebærer, siger han.

De polske ansatte skal bl.a. tilbydes deltagelse et integrationskursus.

3F Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening etablerede i august blokade mod byggearbejdet på tagetagen i Tre Kronergade 5-11. Blokaden blev den 31. august udvidet med en lovligt varslet vareblokade, så ingen organiserede danske virksomheder kunne levere materialer til byggeriet.

Ikke mindre end syv gange brød dansk politi blokaden for at ledsage arbejdere eller leverancer af byggematerialer. Men blokaden fortsatte ufortrødent, indtil det blev så broget for bygeherrerne, at de måtte bide i det sure æble.

- Overenskomsten er en sejr for sammenholdet og kampviljen blandt alle byggefagforeningerne – med solid støtte fra den øvrige fagbevægelse, siger Anders Olesen, formand for Byggefagenes Samvirke, til bygsam.dk, og understreger:

- Ikke mindst arbejdsløse aktivister og medlemmer af 3F BJMF har givet den en skalle som blokadevagter foran Tre Kronergade. Ordentlige arbejdsvilkår i Tre Kronergade er ikke mindst deres fortjeneste.

OK 2010: Skriv under på kravet

Højere dagpenge NU!

På 25 år er dagpengedækningen for arbejdsløse udhulet med 25 procent. En gennemsnitlig LO-arbejder mister halvdelen af sit eksistensgrundlag ved arbejdsløshed.

Med en dagpengesats på højst 15.700 kr. pr. måned er mange i risiko for at skulle gå fra hus og hjem, hvis de fyres. Det er urimeligt og helt uholdbart både for de ledige og for samfundet.

Derfor skal dagpengene sættes op med 25 procent nu.

Det kan ske på OK 2010's hjemmeside, **ok-2010.dk**, hvor der også kan hentes underskriftslistor.

Man kan også underskrive på Højere dagpenge NU! på Facebook eller sende en sms til 1231 med teksten DAGPENGE OP. Det koster almindelig sms-takst.

Efter det fremtvungne ja i Irland

Unionen går i offensiven

Irerne blev presset til et ja i en vild, kostbar og anti-demokratisk indblandingskampagne fra det officielle EU – og nejsiden fik kun ringe international opbakning. Nu går Unionen i offensiven

Forfatningstraktaten, også kaldet Lisabontraktaten, kom igennem ved anden runde i Irland, og alt tyder nu på en aldeles hurtig færdigbehandling i de resterende lande, således at den kan træde i kraft om fire måneder. De resterende 'hurdler' vil formentlig hurtigt blive bragt af vejen.

67 procent stemte ja til traktaten ved omafstemningen. Sidste år stemte 46,6 pct. ja og 53,4 pct. nej. Efter en skandaløs ja-kampagne fra unionstoppens side, der groft krænkede demokratiske principper og irsk suverænitet, blev irerne med trusler og løfter banket på plads. 58 pct. afgav deres stemme, mens det var 53,13 pct. ved den første afstemning. 1.214.268 stemte for traktaten, mens 594.606 stemte imod.

Den folkelige modstand mod EU, som er stærk i samtlige lande – der derfor ikke har fået lov til at stemme om Lissabon-traktaten – kan se frem til, at unionsbygningen og den nyliberale udvikling accelererer med et stadig

Den irske premierminister og unionsboss Baroso

mere militariseret og integreret EU, der i tæt samarbejde med USA og NATO vil udgøre verdens mægtigste imperialistiske blok.

Så snart EU har fået nye beføjelser, vil de blive taget i brug. De store virksomheders interesser har fået nye muligheder imod arbejderklassen og det store flertal i hele EU, og i resten af verden.

Libertas og Juni-bevægelsen

Set i forhold, hvad der stod på spil, fik den irske befolkning kun ringe international opbakning. Irland var det eneste land, hvor traktaten kom til folkeafstemning, og da det lykkedes at stemme den ned i 2008, var det næsten en samlet front af regeringsledere fra de øvrige lande, der stillede sig op med korslagte arme og erklærede, at det var et rent

irsk problem, som de måtte se at løse hurtigst muligt. Der blev aldrig et samlet pres mod EU-systemet for at stoppe traktaten helt og aldeles.

Ved EU-parlamentsvalget i juni kom de første indikationer på, at dele af nej-bevægelsen var begyndt at bryde sammen. Nemlig de, der som Jens Peter Bonde gik til valg på at reformere EU indefra. I Danmark og Sverige endte det som en parlamentarisk fiasko for Junibevegelserne. Der blev dermed også helt lukket i de borgerlige medier, og økonomien sank. Junibevegelserne har nu formelt opløst sig.

I Irland stillede partiet Libertas op på nogenlunde samme platform som Junibevegelserne på initiativ af den irske EU-kritiker og millionær Declan Ganley, men partiet kom ikke ind i EU-parlamentet. Ideen var at skabe en hele europæisk falanks af Libertas/Junibevegelser i EU-parlamentet med Ganley og Jens-Peter Bonde som fyrtårn, men projektet kuldsejlede simpelthen.

Da Ganley ikke blev valgt, trak han sig ud af politik og dukkede først op i nej-kampagnen med tre uger tilbage af valgkampen.

Declan Ganley blev kendt i forbindelse med den første irske folkeafstemning om Lissabontraktaten i 2008 og forsøgte at udnytte det til at starte et parti. Det var en blindgyde, der betød splittelse af modstanden i Irland, og i øvrigt spildte kræfter, da partiet led parlamentarisk bankerot.

Der er en klar parallel til Junibevegelserne, der opstod omkring et par af de mest kendte ansigter i den danske folkeafstemning i 1992, der førte til et nej til Maastricht-traktaten, omafstemning året efter – og Bonde og Co.s splittelse af den store, gamle modstandsorganisation Folkebevægelsen mod EU, der på et tidspunkt havde fire af de 16 danske pladser i EU-parlamentet.

Hvorfor ja?

De væsentligste årsager til, at resultatet skiftede, skal findes i det utrolige pres, som kom fra den irske overklasse og regering, og direkte fra EU-kommissio-

Hvem skal være EU-præsident?

I samme øjeblik resultatet fra Irland blev kendt, begyndte spekulationerne om, hvem der skal være EU's første præsident – som officielt kaldes noget andet. Tony Blair nævnes som en af favoritterne, også hos den danske regering. En udnævnelse af den britiske krigsforbryder vil være i tråd med udnævnelsen af Fogh Rasmussen til generalsekretær for NATO. Det sker ikke med de europæiske befolkningers gode vilje, heller ikke den britiske, hvor meningsmålinger viser, at et flertal hellere ser en ikke-brite på

posten end den blodbesudlede og faldere Bush-kammerat Tony Blair.

Der er selvfølgelig andre muligheder, og modstanden er stor mod den højtprofilerede Blair, der længe har været en foretrukket kandidat blandt de europæiske monopolgiganter.

Men det gamle makkerpar Fogh og Blair på de to højeste poster i de vigtigste politiske, økonomiske og militære organismer er et skræmmebillede af den fremtid, de europæiske monopoler forbereder.

nen. Ja-siden har stået for et argument, der kan koges ned til 'ja til traktaten eller nej til EU-medlemskab'. De sidste uger op til folkeafstemningen i Irland satte regeringen en kampagne i gang, der slog tonen an. Man kaldte afstemningen for 'Irlands D-dag', hvor befolkningen skulle vælge, om de ville stå sammen med Europa eller klare krisen alene: ruin eller et ja!

Den aktuelle økonomiske verdenskrise har ramt den irske økonomi meget hårdt – ikke mindst på grund af landets rolle som en slags flagskib for den nyliberale EU-model. Krisen betød, at det aldrig blev holdningen til Forfatnings-traktaten, der bevirkede omslaget til et ja, men frygten for fremtiden.

I en hel stribe interviews ved afstemningsstederne fandt medierne stort set ingen, der var stolte ja-sigere. En del erklærede sig tilmed stadig som modstandere af traktaten, selvom de netop havde stemt ja.

Den irske paraplyorganisation og nej-kampagne CAEUC/SayNo.ie siger i en udtalelse:

"Ja-kampagnens sejr ved folkeafstemningen om Lissabon er resultatet af konstant intimidering, trusler og løgne fra regeringens, oppositionens, EU-toppens og hovedparten af ledelsen af fagbevægelsens side.

Mens vi accepterer afstemningens resultat, understreger vi, at ratificeringen af en anti-demokratisk traktat er blevet opnået med anti-demokratiske midler.

Snarere end at skabe job vil Lissabon-traktaten gennemføre nedskæringer i de offentlige udgifter og gøre krisen dybere – især for de fattige.

De socialdemokratiske og faglige lederes forræderi var særlig kynisk."

Hele afstemningsprocessen efterlader dybe sår i den irske befolkning – og hele den udemokratiske Lissabonproces er en hån mod alle borgerne i EU.

Sejren for ja-siden kan vise sig at blive dyr, for aldrig har EU haft så meget magt, som det nu får med forfatningen, og aldrig har det været så bange for befolkningerne.

Den økonomiske krise vil i de kommende år gøre denne kløft dybere, og den konsekvente modstand mod medlemskabet vil vokse sig stærkere.

fsk

Nooo, Ireland – men er der håb?

Af Rina Ronja Kari

Ja, som kom afstemningen, og det lykkedes for EU-kommissionen og den irske regering at presse, bestikke og true den irske befolkning til et overvældende ja til Lissabontraktaten. Situationen er, at ca. 67,1 % af dem, der stemte, de stemte ja. Det er jo et temmelig klart nederlag for nej-siden. Desværre.

Jeg vil gerne komme med to eksempler, hvor jeg virkelig synes, at specielt EU-kommissionen er gået alt for langt – faktisk langt over grænsen i forhold til at holde en fair folkeafstemning:

1. I søndags, dvs. en lille uge før valget, kom der et tillæg til alle de aviser, der udkom i Irland. Tillægget var købt og betalt af EU-kommissionen og skulle komme med "oplysninger" om Lissabontraktaten. I realiteten var den en lang propaganda for et ja. Det kostede omkring 150.000 euro, som jo er betalt af EU-kommissionen – og dermed af skatteborgerne. Det betyder altså, at man har brugt en masse skatte kroner på at propagandere for et ja. Jeg synes personligt, at det er fint, at man bruger penge fra staten under en afstemning – men så skal pengene da som minimum være ligeligt fordelt mellem ja- og nej-siden, og ikke kun gå til ja-siden.

2. Ca. 14 dage før afstemningen var Barroso (Kommissions-formand) på

besøg i Irland. Her lovede han 2400 arbejdsløse irere en check på ca. 44.000 kr. hver, fordi i EU hjælper vi jo hinanden. Men hold nu op – EU-kommissionen er jo netop ikke solidariske og tager rundt og hjælper arbejdsløse mennesker (tværtimod opfordrer de flere lande til at skære ned på deres offentlige ydelser), og det nærmer sig sgu da bestikkelse at gøre noget sådan op til et valg. Kan man forestille sig, at de arbejdsløse bagefter rigtig havde lyst til at stemme "nej", selv om de to ting jo som sådan ikke burde have noget med hinanden at gøre?

Ud over det må man sige, at der er blevet kørt godt på med skrammekampagner. Men lad det nu ligge. Vi må erkende, at Irland nu har godkendt traktaten. Det eneste land, der fik lov til at stemme om traktaten, har nu – i andet forsøg – fået godkendt den.

Men tag ikke fejl: Det kan godt betale sig at stemme nej. For selv om indrømmelserne ikke var store, så har irerne jo blandt andet sikret, at alle lande beholder en kommissær – så man får faktisk noget ud af at stemme nej.

Rina Ronja Kari er en aftalsmændene for Folkebevægelsen mod EU og suppleant til EU-parlamentet.

Indlægget er lagt ind på Rinas blog på Modkraft – og er forkortet af KP.

Løgnagtig og chauvinistisk Ja-kampagne

Irsk ja – men ingen dansk follow up foreløbig

*Den så hyppigt
annoncerede
folkeafstemning om 'de
danske forbehold' blev
udskudt ved åbningen af
folketinget*

Allerede før stemmerne var talt op fra den irske afstemning om Lissabon-traktaten var en hel falanks af danske unionspolitikere med Margrethe Auken i spidsen ude for at meddele, at nu var vejen banet for at få afskaffet det 'historiske kompromis' og 'de danske undtagelser', der var resultatet af Nej'et til Maastricht-aftalen tilbage i 1992 og Nej'et ved afstemningen om euro'en – eller den økonomiske og monetære unions 3. fase i 2002.

Nu skulle slaget stå. EU-modstanden ville være på hælene efter det irske ja, mente falanksen. Tiden var til at gøre op med forbeholdene og gøre skeptiske danskere til rigtige europæere. Fra VK over S og R til SF mente man, at nu

Rådhuspladsen København den 6. oktober.

skulle der gøres op med forbeholdene – eller i hvert fald nogle af dem.

- Det er klart, at en afstemning rykker tættere på, fordi vi nærmer os en afklaring om Lissabontraktaten. Vi arbejder fortsat på en afstemning i denne valgperiode, sagde udenrigsministeren, som hedder Per Stig Møller, hvis man skulle have glemt det.

Forventningerne til, at Lars Løkke i sin åbningstale ville annoncere en afstemning, var tårnhøje. Hans forgænger Fogh lovede - eller truede - jo adskillige gange med en afstemning inden for en given folketingsamling.

Men Fogh vovede aldrig at gennemføre den. Og tydeligvis havde Lars Løkke også fået kolde fødder. Han afviste en afstemning 'foreløbigt' og begrundede det specielt med problemer i forhold til euro'en.

Danmark har ratificeret Lissabon-traktaten uden forbehold og uden en folkeafstemning – selvom den strider mod både forbeholdene og betyder yderligere suverænitetsafgivelse.

Det giver Danmark en slags tussmørke-status i forhold til unionsbygningen og det nye traktatgrundlag, hvad der også er en vigtig drivkraft for unionsfalanksen for at få forbeholdene væk.

Hvad er der sket?

I sin åbningstale sagde Løkke:

- Udover en afklaring af EU's traktatgrundlag, så kræver en folkeafstemning om et så vigtigt spørgsmål som de danske undtagelser et bredt og solidt flertal i Folketinget. Det har der ikke

Hvordan gå global?

EU-militær fylder 10 år

*EU's krigsministre
mødtes i slutningen af
september i Gøteborg til en
uformal drøftelse under
ledelse af det svenske EU-
formandskab*

EU's militære arm har virket i ti år og har gennemført 22 større og mindre militære samt såkaldt fredsbevarende og humanitære missioner. EU's militær har haft hovedvægten af opgaver med 'oprydningsopgaverne' efter NATO-alliancens amerikansk-ledede krige på Balkan, i Mellemøsten, Afrika og Kaukasus. Her sørger de EU-uniformerede soldater for, at tungt bevæbnede, NATO-uniformerede soldater, der kommer fra de samme lande, kan koncen-

trere sig om at ødelægge.

Hele pakken koster ufattelige lidelser og milliarder af euro.

Stadig sælges EU's militære kapacitet på samme måde som de danske besættelsestropper i amerikansk NATO-regi i Afghanistan – nærmest som FN-soldater, der med et smil deler nødhjælp ud.

En anden vigtig del af den militære arm er støtte til EU's militærindustri, også kendt som våbenagenturet. Denne side forstærkes betydeligt med Lissabon-traktaten, som forpligter medlemslandene til at forbedre deres militære kapacitet – og medudrustning, der kan fungere sammen på slagmarken.

Bag ved facaden har EU-militæret gennem sine ti års eksistens udviklet regulære kampgrupper til hurtig udrykning

overalt på kloden.

På den svenske regerings dagsorden i Gøteborg var derfor spørgsmålet om, hvordan man kan få disse kampgrupper engageret. Efter den svenske regerings holdning "er tiden til at træde et skridt tilbage og genoverveje den politiske beslutningsproces, så der kan åbnes op for en mere fleksibel brug af de militære styrker."

Forsvarsministrene nåede også at drøfte nogle af de konkrete missioner i Bosnien og Somalia.

Med et engagement på 1800 tropper og en flåde på ti krigsskibe samt overvågningsfly er EU gået ind i 'kampen mod pirater' i det somaliske farvand.

Norge er som eneste ikke-EU-medlem blevet en del af styrken, mens parlamentet i Schweiz for nylig stemte nej til deltagelse, fordi det ville overtræde

hidtil været.

Som noget nyt konstaterede Lars Løkke, at Danmark rent faktisk ikke opfylder de formelle krav for at deltage i euro'en – og ikke vil gøre det i al fald i nogle år fremover:

- Som det ser ud nu, må det forventes, at vi i en periode ikke opfylder adgangskriterierne for euro-medlemskab, konstaterede statsministeren, da Danmark til næste år - som en række andre lande - vil få et stort - for stort - underskud på de offentlige finanser.

- Dermed er hverken de politiske eller de økonomiske forudsætninger for en folkeafstemning om euroen opfyldt for øjeblikket.

Sådan noget har ikke haft betydning før. Det er da også en bortforklaring.

Der er to hovedgrunde til at Løkke ikke vover hovedet på en afstemning.

Den ene er hensynet til regeringsflertallet. Løkke-regeringen er svag, og under stadigt folkeligt pres af skandaler og en fejlslagen politik på alle områder, oftest gennemført imod et folkeligt flertal. Den har ikke brug for revner i forholdet til dens parlamentariske grundlag DF, som uvægerligt ville opstå i forbindelse med en ny dansk

landets neutralitet.

På femte år er flere tusinde EU-soldater udstationeret i Bosnien-Herzegovina, en opgave, der blev overdraget fra NATO's SFOR-mission i december 2004. Opgaven består i at holde det gamle Jugoslavien strengt adskilt efter de grænser, som EU-landene var med til at fastsætte.

Mødet sluttede med en diskussion af situationen i Afghanistan – hvor næsten alle EU-lande er aktivt involveret i krigen i NATO-udstyr – og en opfordring til større indsats fra EU i dette land. EU har bl.a. påtaget sig at optræne en ny afghansk politiledelse.

EU's globale engagement er i riven udvikling. Lissabon-traktatens ratifikation vil fremskynde det yderligere.

omafstemning – både om 'det nationale kompromis' og euro'en.

Den anden er SF. Villy Søvndal på sin side vover ikke at tage et opgør med euro-modstanden i sit eget parti – og med SF som nej-siger ved en omafstemning om euro'en bliver foretagen-

det for risikabelt.

Så mere og mere tyder på, at det bliver op til en S-SF regering at indføre euro'en. Det udelukker imidlertid ikke helt muligheden af en afstemning om de andre forbehold inden.

Vellykket støttekoncert for asylansøgende irakere i Odense

Op mod 300 sympatiserende deltog i løbet af arrangementet i Kirke Asyl's støttekoncert lørdag den 26. i Odense til støtte for de udvisningstruede irakere. Arrangementet fandt sted på Amfiscenen ved Brandts Klædefabrik.

Det var helt tydeligt solidariske og engagerede musikere og en veloplagt konferencier ved skuespilleren Vigga Bro. Den lokale Katrine Aagaard indledte flot med sine egne sange og guitar-spil.

Her et billede af en særdeles veloplagt Rasmus Lyberth der optrådte med to musikere fra hans band og Katrine Aagaard. Egentlig var Rasmus Lyberth på vej til Grønland, men valgte umiddelbart før arrangementet at udskyde sin rejse en dag for at kunne deltage i støttekoncerten.

Det var de deltagende meget taknemmelige for. En sprudlende og spillelevende Rasmus Lyberth sang lyrisk og indtrængende samtidig med at fortalte om, hvordan han som ung i København flere gange havde fået tæsk, blot fordi han var fremmed.

- Som grønlænder har jeg stor forståelse for de irakiske asylansøgers situation, fremhævede han, og pointerede, at han selvfølgelig samtidig altid havde mødt mange dejlige mennesker.

Ambulancedskæringer kræver liv

Ambulanceredderne i Storkøbenhavn anklager politikerne

Politikerne har benyttet indførelsen af de nye regioner til en kraftig forringelse af servicen for befolkningen i København og skabelsen af utålelige arbejdsforhold for redderne. Sådan lyder anklagen.

Færre ambulancer og længere tilladt kaldetid betyder direkte nedskæringer på både service og arbejdsforhold. Det har resulteret i faglig modstand i form af arbejdsnedlæggelser og indkaldelse til faglige møder, senest stormøde for ambulancefolkene i regionen den 1. oktober, en måned efter ændringernes iværksættelse. De værste anelser om den nye ordning var gået i opfyldelse.

Regionen forsøger sig med *"Lad os nu se - al omlægning er svær"*.

Lige nu har de forsøgt at skabe ro på bagsmækken ved at indkøbe 3 nye

ambulancer og midlertidigt indsætte dem. I forvejen havde man nedlagt 45 ambulancer og kun erstattet halvdelen med sygevoagne.

Ved den nye ordning kan køretøjerne nu kan dirigeres til opgaver overalt i området. Dette har medført et kaos og ekstreme ventetider for mange.

Redderne lægger ikke skjul på de ikke køber at det "blot er en omlægning", virkeligheden er derimod at der tale om direkte nedskæringer der betyder lig på bordet – i bogstavelig forstand - og utålelige arbejdsforhold.

Fra den 1. september har Region Hovedstadens stået for driften af ambulancevæsenet i Storkøbenhavn og Nordsjælland. Det har betydet drastiske "omlæg-

ninger" af beredskabet, der har betydet at en række ambulancer er taget ud af drift og samtidig ledsaget af accept af længere tilkaldetider. I sig selv et direkte udtryk for kynisk forringelse. Accept af denne ændring koster menneskeliv.

I en fælles pressemeddelelse udtalte fællestillidsmand Kim Nielsen og Hugo Hammel, formand for Branche 7 Chaufførernes Fagforening:

"Vi vil tillade os at mene, at når man nedlægger ca. 45 ambulancer og kun erstatter cirka halvdelen af dem med sygetransportvogne, som ikke kan bruges til ambulancekørsel, så er det en nedskæring i beredskabet".

Den socialdemokratiske regionsformands arrogante holdning har hidtil været, at problemet er de ansatte hos Falck, at Falck har "medarbejderproblemer", og at de må få hold på dem.

For ambulanceredderne er dette et dårligt skjult forsøg på at tvinge de ansatte til tavshed og frygte firing, såfremt de går offentligt ud og påviser

FOA: Afskaf tidsregistrering i ældreplejen

Mere end halvdelen af kommunerne kræver, at medarbejderne i hjemmeplejen registrerer, hvornår de kommer, og hvornår de går fra de ældre. Men det tager tid fra omsorg og pleje af de ældre – og er helt unødvendigt. Det viser en ny undersøgelse, som FOA har fået foretaget blandt ældrecheferne i kommunerne

I Århus kommune skal medarbejderne i hjemmeplejen ikke længere notere, hvornår de kommer hos en ældre, og hvornår de forlader den ældre igen. Kommunen har nemlig afskaffet denne del af tidsregistreringen i hjemmeplejen.

Anderledes ser det dog ud i flertallet af de danske kommuner. I mere end halvdelen af kommunerne skal personalet i hjemmeplejen nemlig fortsat registrere, hvornår de kommer og går hos de ældre. Det fortæller landets ældrechefer i en rundspørge, som Capacent har gennemført for FOA.

"Det burde ligge ligefor at gøre noget ved det her område," siger FOA's formand, Dennis Kristensen, og fortsætter:

"Når det kan lade sig gøre at afskaffe den del af tidsregistreringen i Århus, så kan det også lade sig gøre alle andre steder. Mere end halvdelen af landets kommuner står derfor med en oplagt mulighed for at fjerne noget af det bureaukrati, som belaster medarbejderne i ældreplejen. Registreringer, som ikke bliver brugt til noget, men som fjerner tid fra den omsorg og pleje, som de ældre har brug for."

FOA opfordrer derfor landets kommuner til øjeblikkeligt at afskaffe registreringen af komme- og gåtider i hjemmeplejen – ligesom Århus kommune har gjort.

"Det er jo helt tåbeligt at holde fast i denne registrering, når nu det viser sig, at den sagtens kan undværes, uden at det går ud over den kvalitet, som borgerne oplever. Vi skal ikke registrere alting, blot fordi vi teknisk har mulighed for det. Hvis ikke registreringen og dokumentationen giver mening for hverken personale eller borger – så fjern den dog," siger Dennis Kristensen.

Fire ud af ti af landets ældrechefer mener, at det er muligt at fjerne dele af dokumentationen og registreringen, uden at det går ud over den kvalitet, som de ældre modtager.

"Det glæder mig, at det nu ikke længere kun er medarbejderne og deres organisationer, der peger på, at registreringen og dokumentationen har taget overhånd. Når cheferne også oplever, at registreringerne er gået for vidt, så burde det være muligt at ændre på regler og praksis," siger Dennis Kristensen.

FOA's formand glæder sig samtidig over, at regeringen også har fokus på den voldsomme dokumentation og registrering, der bliver krævet af medarbejderne i den offentlige sektor.

"Men hvis regeringens plan ikke skal ende som et spil for galleriet, er det vigtigt, at ændringerne når helt ud til medarbejderne i hjemmeplejen, på hospitalerne og i børneinstitutionerne. Det er ikke nok, at der bliver mindre registrering og dokumentation for dem, der sidder bag et skrivebord," slutter Dennis Kristensen.

konsekvenserne af de nye nedskæringsomlægninger.

Som et forsøg på at dæmme op for kaosset med de lange tilkalde tider har regionen nu indført en hotline, hvor borgere kan ringe ind og klage over ambulancedriften.

Region Hovedstaden har også følt sig presset til at sætte flere penge af til ekstra ambulancer i budgettet, og har nu tildelt midlertidigt 3 ambulancer ekstra.

Nedskæringer har mange navne også i den offentlige sektor. Flexibilitet, omlægninger - som i praksis betyder forringet service og arbejdsforhold.

Der skal jo også være penge til at føre krig og til besættelser i udlandet.

OK-Konference 19. oktober

Den 19. oktober kl. 10-14.30 har initiativet OK 2010 indkaldt til OK-konference i Bygge-, Jord Og Miljøarbejdernes Fagforening København, Trekronergade 26, 2500 Valby.

"Kom og vær med til at formulere de fælles solidariske krav, vi skal slås for ved OK 2010 - og deltag i diskussionen om koordineringen af en god OK kampagne", hedder det i indkaldelsen på www.ok-2010.dk.

Der vil være oplæg om krav og forventninger til overenskomsten - og debat om fælles initiativer og hvordan der sættes magt bag kravene.

Men allerede dagen efter folketingets åbning afholdtes et møde i Metal København for tillidsfolk fra FTF og LO i Storkøbenhavn.

- Vi mener, der er plads til velfærd for alle, og derfor mødes vi og drøfter hvilke signaler, vi kan sende til de politiske partier med faglige krav til en anden politik, hedder det i invitationen til tillidsfolkene i de to hovedorganisationer.

- Tillidsmandsmødet er samtidig begyndelsen på, at vi liner op til en egentlig kampagne for velfærd, som virkelig kan få debatten ud på arbejdspladserne, siger Peter Kay Mortensen, formand for LO Storkøbenhavn.

Rulleforretningen

Rune hang ud en lørdag eftermiddag i Folkets Park på Nørrebro. Parken havde med istandsættelsen mistet sine "beskyttende" buske rundt om parken, der for mange brugere tjente det fine formål at give en meget stor grad af anonymitet. Det har ganske sikkert irriteret adskillige patruljevogne.

Parken havde desuagtet kommunens renovering bevaret en god del hygge, hvilket ikke mindst tilstedeværelsen af Folkets Hus og en række klenodier fra den tidligere park - heriblandt den kubikmeter store frø - bevirkede. Der kunne nu filosoferes, om pengene var givet godt ud. En af hovedankerne var bygningen af broen, der skærer tværs gennem parken. Broen er 15-20 meter lang og når vel på sit højeste op på to en halv meter. Dens formål er svær at gennemskue - medmindre det er af ren kosmetisk art.

Nogle af de unge har forsøgt sig med forskellige ideer, nu hvor den nu engang var der, men det er ligesom, at et bannerdrop fra en højde på to en halv meter i en park ikke er det sejeste påfund.

Rune sad og stenede i sommerens sidste stråler. Nattens gadefest sad stadig og gnavede i såvel hjernebarken som nervesystemet - for ikke at tale om tarmene. Tilstanden var således yderst passiv, og sanseindtrykkene sat på standby.

Pludselig bliver han forstyrret:

- Skal du have en klump?

Rune plirrer lidt med øjnene og vender langsomt tilbage til nutiden. Foran ham står en ung indvandrerfyr med hættens trukket godt ned over hovedet. Han kunne godt se ud til at høre til slænget fra Blågårds Plads.

- Øeh, fint nok, men det er nok ikke liige nu, mumler Rune, som forsøger at definere sine behov.

- Har du pot?

Der skal jo repareres, og fyrens forslag har virket på Rune som duften fra en pølsevogn: Man bliver sulten bare af at gå forbi. Sælgeren

tøver ikke:

- Ikke på mig, men du kan gå med mig. Så kan jeg skaffe noget.

Rune overvejer, men følger trop, da han konstaterer, det er lige om hjørnet. De drejer da også ind ad den første port, hvor fyren nu konfronterer Rune med et 15 cm langt knivblad:

- Stik mig kontanterne.

Rune må slippe både sedler og mønter, men af en eller anden grund får han lov til at beholde sit hævekort:

- Du kunne da i det mindste sige tak, råber Rune, da fyren vender ryggen til ham. Indvandrereren vender sig om:

- Du skal have en krammer, siger han og uddeler en krammer til vores chokerede Rune.

Rune er en fattig gut, hvis lommer ikke indeholder de store guldklumper, så han tager hændelsen rimelig roligt. Storbyen har sin egen puls - også i den "rige" verden.

Næste dag går han til kiosken for at forsyne sig med smøger og halvanden liter cola. Gadefesten er blevet bearbejdet, og gårsdagens hændelse er fortrængt. Søndag eftermiddag skal slås ihjel med en god bog i fred og ro, hvilket har til formål at lade op til næste uges jagende begivenheder. Tankerne kredser allerede omkring studiet og hans efterslæb, mens han fylder køen ud i kiosken. Da han endelig er blevet betjent og kommer ud af kiosken, bliver han konfronteret af en fyr med hættens trukket ned over hovedet:

- Skal du have en klump?

Rune er målløs:

- Hey, hva' sker, du rullede mig jo i går!

Fyren kigger lidt forundret på Rune i starten, men genfinder fatningen:

- Er du fræk? Skal du fortælle mig, at jeg ikke kan kende dem, jeg ruller?

Reno

Ungdom i protest: Shut it Down Godzilla i dialog med Vattenfall

Vattenfall, som ejer Amagerværket, havde sat et enormt banner op, som modtog aktivisterne fra Shut It Down initiativet, da den fredelige masseaktion nåede frem efter starten på Amager Torv.

'ÅBEN FOR DIALOG' stod der på det. Rækken af politivogne med kampklare betjente nedenunder viser, hvilken dialog de unge demonstranter skulle mødes med.

Den fredelige civile ulydighedsaktion med et par tusinde aktivister blev konfronteret med et massivt politiopbud, der skulle forhindre dem i at trænge ind på værket og lukke det ned, som de på forhånd havde proklameret at de ville. Kul er det farligste fossile brændstof, og aktivisterne under at det haster med at forlade kulenergien. Derfor aktionen mod Vattenfall og Amagerværket.

Det lykkedes nogle at trænge ind på grunden – men ikke ind i selve anlæget. Politiet gennemførte massearrestationer, og demonstranterne valgte til slut at trække sig tilbage – fredeligt som hele tiden.

Det hele var en stor 'civil ulydighedsaktion', af nogle betegnet som en 'generalprøve' på aktionerne under klimatopmødet i København i december.

Arrangørerne af demoen var tilfredse med forløbet. På deres hjemmeside skriver de:

Fotoreportage fra
klimademo
den 27. september.
Kommunistisk Politik

"Shut It Down aktionen var en succes! Det lykkedes os ikke at komme ind og stoppe kultilførslen, men aktionen viste, at der er rigtig mange mennesker, der er villige til at tage sagen i egen hånd og handle for at redde klimaet. Vi kan ikke bare vente ...og se til mens politikerne ødelægger kloden."

www.shutitdown.dk

Vi mødes til december! Understreger de.

Det højt opreklamerede klimatopmøde tegner til at blive en gedigen fiasko, der skal skjules bag tomme løfter og hensigtserklæringer. Klimaødelæggerne kan og vil ikke stoppe klimaødelæggelserne. For profitørerne kommer profitten først.

Nu skriver de borgerlige medier, at chancerne for en stor klimaaftale i København hænger i en tynd tråd. En højtstående rådgiver for præsident Obama lader meddele, at en amerikansk klimalov ikke kommer på plads for København – og dermed bliver ikke kun den danske regerings store prestigeprojekt en fuser. Men

- København er ikke afslutningen på en proces. Det er begyndelsen på en proces, understreger den omtalte klimarådgiver Carol Browner.

The Never Ending Story – Once Again.

Afghanerne på vej mod befrielse

Af Carsten Kofoed

Den 7. oktober er det otte år siden, at USA angreb Afghanistan. "Krigen mod terror" var begyndt. Osama bin Laden og Afghanistan med sin strategiske beliggenhed i det olie- og naturgasrige Centralasien og med grænser til både Iran og Kina var blevet udråbt til gerningsmændene til 11. september. USA råbte op om "gengældelse", men Afghanistans Taliban-regering havde hverken angrebet USA eller støttet andre i at gøre det. USA's aggression mod Afghanistan er derfor en FN-stridig angrebskrig, som heller ikke godkendtes i FN's Sikkerhedsråd. Afghanistan hverken var eller er noget centrum for terror. Det er Det Hvide Hus.

Kabul blev indtaget i november 2001, og et marionetstyre med eksilafghanere og narkobaronerne og krigsherrerne i Den Nordlige Alliance indsattes. Talibanerne, der i 1996 havde afsluttet den blodige borgerkrig, bragt fred og sikkerhed til Afghanistan efter næsten 20 års uafbrudt krig og igangsat en genopbygningsproces, som dog modarbejdedes af amerikansk ledede FN-sanktioner, blev fordrevet.

NATO og Danmark blev inddraget i den efterfølgende besættelse. Siden januar 2002 har Danmark haft et stigende antal besættelsestropper i Afghanistan, så det nu er over 700. 26 danskere har spildt deres liv dernede, mens flere milliarder kroner er blevet brugt på krudt og kugler – og en enkelt brønd og lidt skolebøger for propagandabilledets skyld. Mens cirka halvdelen af danskerne er imod krigen, er alle folketingspartier undtagen Enhedslisten for. Trods dette er antikrigsbevægelsen her i landet utroligt tam.

Men tam er modstandskampen i Afghanistan bestemt ikke. Den har tiltaget såvel i bredde som i styrke, og Taliban fremstår i dag som dens ubestridte hovedkraft med egne skyggeadministrationer med retsvæsen, politi, uddannelse – også undervisning af piger. Ifølge analyseinstituttet ICOS har Taliban i dag en "permanent tilstedeværelse i 80 procent af Afghanistan", og yderligere 17 pro-

cent af landet har en "betydelig Taliban-aktivitet". Over 100.000 udenlandske besættelsestropper befinder sig nu i Afghanistan med amerikanske krav om flere. Antallet af dræbte besættelsestropper er det største nogensinde. Karzai-styret er gennemkorrupt, udueligt i forhold til at bekæmpe modstandsbe-

vægelsen og ses som forræderisk af størstedelen af afghanerne, hvad også den massive folkelige boykot af fupvalget den 20. august viste – et totalt kollaps for det NATO-kontrollerede "demokrati". Skandalen i Københavns Lufthavn i forbindelse med Obamas besøg, hvor USA's øverstkommanderende i Afghanistan, general Stanley McChrystal, nærmest tiltvang sig adgang til Air Force One, udstillede en supermagt i akut krise.

Og alt dette takket være de i Vesten så misforståede talibanere, som for flertallet af afghanerne af erfaring først og fremmest betyder fred, sikkerhed og retfærdighed – i modsætning til NATO og dets vestliggjorte eksilafghanske lakajer. Derfor har Taliban den muslimske afghanske befolkning med sig. Hvad vil Taliban så efter befrielsen?

Talibans leder, mullah Mohammed Omar, sagde den 20. september i anledning af afslutningen på ramadanen:

"Det Islamiske Emirater Afghanistan har markante og nyttige planer for Afghanistans fremtid under islams retfærdige sociale system efter tilbagetrækningen af de fremmede tropper. Disse inkluderer genopbygning af den sociale og økonomiske infrastruktur, udvikling af uddannelsessystemet, landets industrialisering og udvikling af landbruget."

Om det lader sig gøre, vil tiden vise. Taliban er i hvert fald den afghanske kraft, der i dag har den bredeste folkelige støtte og de bedste muligheder for at bringe et frit Afghanistan fremad. Forudsætningerne – fred og sikkerhed – har de vist at kunne levere.

Carsten Kofoed har siden 7. oktober 2008 kørt Frit Afghanistan Blog: fritafghanistan.blogspot.com

Med de nyeste afsløringer af, hvad der måske er foregået i den danske forsvarskommando, in mente vover jeg den påstand, at hele spørgsmålet om Danmarks krigsdeltagelse, oprustning og våbenproduktion er én betændt byld.

Se nu bare på disse nyheder, der ikke ligefrem er blevet råbt ud i de danske medier:

I september underskrev de 15 lande, der deltager i NATO-alliancens Ground Surveillance-program (AGS) en fælles erklæring om deltagelse i programmet. Landene er: Bulgarien, Canada, Danmark, Estland, Italien, Letland, Litauen, Luxemburg, Rumænien, Slovakiet, Tjekkiet, Tyskland og USA.

Hovedkvarteret bliver Sigonella Air Base, Italien.

ASG er et program, der har til formål at udvikle teknologien, samarbejdet og anvendelsen af overvågningssystemer. Med anvendelse af bl.a. UAV (ubemandede bevæbnede fartøjer) udrustet med multi-platforms-radar-teknologi (MP-RTIP) og jord-overvågnings-sensor.

Weibel-radar på det franske missil-test-center CELM på øen Levant ud for Middelhavskysten, som blev besøgt under Weibel Scientifics konference for forretningspartnere sidst i september 2009.

Det skal der ikke snakkes for meget om

... lyssky virksomhed

Et jordsegment skal sørge for data til "brugerne" (soldaterne), og det er meningen, det skal kunne bruges til kommunikation mellem NATO og nationale sikkerheds- og overvågningstjenester (ISR).

Objekter, der bevæger sig i de observerede områder, vil løbende blive observeret, og der vil blive leveret radarbilleder af arealer og stationære objekter.

Northrop Grumman Corporation har sammensat et hold af firmaer fra de deltagende lande, der skal levere ISR-teknologien.

Danmark eksporterede i 2008 krigsmateriel til i alt 33 lande. Information har forsøgt at finde ud af, hvilke våben der eksporteres fra Danmark til Mellemøsten. Af et par artikler 29. og 30. september fremgår det, at bladet kan få aktindsigt i, hvem der udfører våben, men ikke hvilke våben. Al anden slags eksport beskrives i detaljer, men når der gælder våbeneksport, streges oplysningerne ud i akt-indsigts-papirerne. Justitsministeriet har givet firmaerne Weibel Scientific, Terma, Systematic Software Engineering og Falck Schmidt Defence System tilladelse til våbeneksport til landene Israel, Jordan og De Forenede Arabiske Emirater. Weibel eksporterer helt sikkert til Israel.

Politiken skrev i Erhvervsmagasinet den 16.08.00: *"Mens andre landes våbeneksport kan ses i rapporter på Internet, sidder nogle få embedsmænd i Justits- og Udenrigsministeriet tungt på oplysningerne om Danmarks eksport af militærmateriel."*

Så lad os lige se på, hvad de producerer. Weibel Scientific producerer Doppler-radarer, der hurtigt og præcist kan udregne afstanden til bevægelige mål. Firmaet er en del af det danske militærindustrielle kompleks og ejes af Erik Tinglev Larsen. Han bor godt bevogtet bag en svær gitterport på Stumpedysevej 40 i Hørsholm. Han ejer også Hesselø, der uden tvivl er blevet brugt til radar-testning i strid med lovgivningen. Weibel Scientifics tætteste og længstvarende samarbejdspartner er

CAAT (Campaign Against Arm Trade) protesterer ved DSEi våbenmessen.

Northrop Grumman Corporation.

Den 28. september indgik maskinfabrikken Kvisgaard, med hovedkvarter i Rødovre, og Terma en langtidskontrakt om udvikling og produktion af aluminium, titan og stålelementer bl.a. i forbindelse med F-35 JSF- (Joint Strike Fighter) -programmet. Terma producerer bl.a. kommando- og kontrolsystemer, radarsystemer, elektronisk krigsføringsystemer, rumteknologi og aeronautiske strukturer til high-performance militærfly. De har også leveret til Kandahar luftbase i Afghanistan.

En vigtig del af verdens største militære kommunikations-øvelse mellem NATO og PfP-partnerne (Partnerskab for Peace) Combined Endavor, der fandt sted den 4.-17. september, var software fra Systematic i Århus.

Falck Schmidt Defence Systems i Odense leverer landbaserede våbensystemer. De deltog på en våbenmesse i Washington DC den 5.-7. oktober og har ud over

det danske forsvar også Lockheed Martin og Raytheon på listen over samarbejdspartnere.

Det er på tide, hemmelighedskræmmeriet om dansk våbenproduktion og -eksport ophører. Hvordan hænger NATO og Danmarks våbenproduktion sammen? Hvad eksporterer vi til Israel?

GBe

Listen over danske våbenproducerende firmaer, der deltog på våbenmessen DSEi 8.-12. september 2009 i London

- Composhield A/S
- Confederation of Danish Industries
- Copenhagen Sensor Technology
- Danish Container Supply
- Dantherm
- EIVA A/S
- Falck Schmidt Defence Systems
- GateHouse A/S
- HMK Industri A/S
- Novenco A/S
- Reson Offshore
- SAAB
- Scanfiber Composites A/S
- Systematic Software Engineering Ltd
- TenCate Advanced Armour - Roshield A/S
- Terma A/S
- Weibel Scientific A/S
- Wiley X Europe LLC

Rio fik OL

Protest mod Obamas krige ved Christiansborg

Det skulle drukne i kändis-hype og servil USA-begejstring, men krigsmodstanden markerede sig også ved Obamas Danmarks-besøg

Det lykkedes ikke for den amerikanske præsident og hele flokken af amerikanske berømtheder at sikre Chicago OL i 2016. Det blev i stedet Rio de Janeiro, hvad der ud fra et sportsligt og politisk synspunkt utvivlsomt er et langt rigtigere og bedre valg.

Udfaldet førte til jubelscener i Rio og kritik af Obama i USA.

Mens det officielle Danmark faldt pladask på røven for den amerikanske præsident og gjorde, hvad man kunne,

for at understrege Danmarks plads som trofast ven og vasal af USA, blev Obama også mødt af protester, da han kom til Christiansborg på dronningebesøg – ikke mindst af besættelserne af Irak og Afghanistan.

Budskab fra Græsrodderne og Fredsvagten markerede en protest med ban-

ner, og krigsmodstandere blandedes med en kødrand omkring det afspærrede og tæt bevogtede Christiansborg med Obama-fans og masser af nysgerige.

Fredsvagten har den 19. oktober uafbrudt i otte år stået vagt om freden ved

Obamas OL-mission

Kommunistisk Politik/ Netavisens kommentar til meddelelsen om præsident Obamas Københavns-besøg i forbindelse med IOC-mødet

Det er et korrump ærinde, den amerikanske præsident kommer til København i: for at sikre, at den krigsførende amerikanske supermagt i 2016 for femte gang bliver vært for de olympiske lege – i fru Obamas hjemby Chicago.

Et OL er både en gigantisk forretning og en enorm propagandafjer for værtslandet. Obama er ude på at score bege dele.

Der er ingen saglig begrundelse for et amerikansk værtskab i 2016. Tværtimod ville det være indlysende rigtigt at placere OL i 2016 i Rio de Janeiro, som har budt ind på det sammen med Madrid og Tokyo. Latinamerika er det eneste kontinent ud over Afrika, der

aldrig har været vært for et OL.

Men det er ikke progressive politiske eller sports-saglige argumenter, der er afgørende. IOC er en gruppe topmagt, der styres af monopolkapitalistiske interesser, en klub for magtens superliga-marionetter. Tilstedeværelsen af den danske kronprins i selskabet er afslørende for dets karakter.

København oversvømmes i IOC-dagene af kendisser – fra Obama'erne og Oprah Winfrey til det spanske kongepar og Brasiliens præsident Lula da

Silva – som lobbyer for deres byer. Det betyder bl.a., at store dele af København bliver lukket for trafik, og at Øresundsbroen lukkes to gange fredag!

Der er en præcedens for Obamas mission: For fire år siden var det Tony Blair, der var overordentlig aktiv for at få OL til London i 2012. Krigsforbryderen Blair fik det sat igennem.

Vil Obama gentage kunststykket? USA er hovedkraften i dette århundredes permanente krige og centrum for udviklingen af den økonomiske verdenskrise – de nuværende akut aktuelle problemer for verdens folk. Hvis der er noget land, der ikke har gjort sig fortjent det olympiske værtskab, er det USA. Det er diskvalificeret for en lang årrække fremover.

Der er lang tid til 2016, men som tingene ser ud i dag, vil et amerikansk værtskab også være ensbetydende med en global boykot af OL.

Det vil være rigtig godt, hvis Obamas mission også her slår fejl.

Christiansborg. Det startede som en protest mod dansk krigsdeltagelse i den amerikanske krig mod Afghanistan, der indledtes den 7. oktober 2001 og er fortsat indtil i dag. FredsVagten var forvist fra sin sædvanlige plads foran parlamentet og måtte ligesom de øvrige krigsmodstandere stå omme bag kanalen ved stranden.

Annisette Koppel, talskvinde for Budskab fra Græsrodderne, erklærede op til besøget:

"Når Obama mødes med de danske regeringsrepræsentanter på Christiansborg, vil Budskab fra Græsrodderne også være til stede og vise dem og verdensoffentligheden, at vi fortsætter protesterne mod krigene, indtil krigene er slut, og at vi vil fastholde kravet om at sætte klimaet over profitten, til det er gennemført."

Annisette sagde videre:

"Vi ved, at befolkningerne verden over er med os, når vi sætter en anden verden på dagsordenen, en ny tid, hvor folkeslagene vil mødes ad fredelige veje, og vi får en verden og et klima, der er i balance."

Da den massive kolonne af VIP-køretøjer atter var draget fra Christiansborg, kunne Gerd Berlev fra Budskab fra Græsrodderne konstatere, at det havde været en vellykket markering, der understregede, at Obama vil blive mødt af antikrigs-aktivister overalt, hvor han kommer, så længe krigene i Irak og Afghanistan fortsætter.

Protesten var der, selvom det officielle Danmark og den villige lakajpresse stort set fortav den. Men det var påfaldende, at den parlamentariske venstrefløj, indbefattet Enhedslisten og dens støtter, trods invitation til at deltage blev væk fra begivenheden. Der er ingen forklaring på det, og slet ingen god forklaring.

Obama benyttede i øvrigt Københavns-turen til et møde med den øverstkommanderende i Afghanistan om at øge antallet af tropper i landet med 30-40.000.

Kommunistisk Politik/Netavisen har lavet en videoreportage fra protesten ved Christiansborg.

Den kan ses på www.kpnet.dk.

Den økonomiske genoplivning er en illusion

Af Andrew Gavin Marshall

Krig er fred, frihed er slaveri, uvidenhed er styrke og gæld er genoplivning

I lyset af de stadigt igangværende og urokkeligt vedvarende råb om "ende" på recessionen, "løsning" på krisen og "genoplivning" af økonomien, må vi huske på, at det er noget, vi får fortalt af de selv samme folk og institutioner, der i årene forud fortalte os, at "der ikke var noget at bekymre sig om" og "at fundamentet er sundt", og at der ikke var "fare" for en økonomisk krise.

Hvorfor fortsætter vi med at tro på disse selvsamme, hvis udtalelser og valg kun har været forkerte? Hvorfor tror vi på dem og venter os mere præcise informationer og analyser?

Måske en brugbar kilde kunne være epicentret for krisen, i hjertet af de nationale bankforretningers skyggeverdenen, også kendt som den globale regulator af bankvæsenet og samtidig den "mest prestigefyldte finansielle institution i verden", som præcist har forudsagt krisen indtil videre: Bank for International Settlements - Banken for

Internationale Anliggender (BIS). Det er et godt sted at starte.

Den økonomiske krise er alt andet end overstået. "Løsningerne" er i slægt med at sætte hæfteplaster på en amputeret arm. BIS, centralbanken for verdens centrale bankforretninger, har advaret imod og advarer stadig imod sådanne fejlplanlagte forhåbninger.

Hvad er Bank for International Settlements?

BIS udsprang af Young Komiteen nedsat i 1929 og blev skabt for at håndtere spørgsmål vedrørende de tyske krigsskadeserstatninger, som blev indskrevet i Versailles-traktaten fra 1919. Komiteen blev ledt af Owen D. Young, præsident og administrerende direktør for General Electric, medforfatter til Dawes-planen i 1924, medlem af bestyrelsen for Rockefeller Fonden samt viceformand for Den nationale Bank i New York. Som amerikansk topdelegeret ved konferencen om tyske krigsskader, blev han ledsaget af J.P. Morgan jr.. Young-planen for tyske erstatninger blev skabt.

Planen trådte i kraft i 1930 ovenpå aktiemarkedssammenbruddet. En del af planen indebar skabelsen af en organisation for internationale anliggender, som blev oprettet i 1930 og kendt under navnet Banken for Internationale Anliggender. Den var angiveligt skræddersyet til at formidle og koordinere Weimar Tysklands krigsskadesbetalinger til de allierede lande. Imidlertid var dens sekundære funktion, der er meget mere tys-tys og meget vigtigere, at optræde som "koordinator af transaktioner mellem nationale banker rundt om i verden". Den betegnes som "bank for nationalbankerne", og BIS er "en privat institution med aktieejere, men udfører transaktioner for offentlige kontorer. Sådanne operationer holdes strengt fortrolige, så offentligheden normalt er totalt uvidende om de fleste BIS-transaktioner".

BIS dannedes af "nationalbankerne i Belgien, Frankrig, Tyskland, Italien, Holland, Japan og England sammen med de førende kommercielle banker i

USA, inklusiv J.P. Morgan og kompagni, 1. National Bank i New York og 1. National Bank i Chicago. Hver nationalbank udstedte 16.000 aktier, og de tre amerikanske banker udstedte samme antal aktier". Imidlertid har "kun nationalbanker stemmemagt".

Nationalbankerne har to månedlige møder i BIS, hvor de drøfter et stort antal emner. Det bør noteres, at de fleste "af transaktionerne, der udføres af BIS på vegne af nationalbankerne, kræver den yderste hemmelighed", hvilket sandsynligvis er grunden til, at de fleste mennesker aldrig har hørt om det. BIS tilbyder nationalbankerne "tillid og hemmeligholdelse som er højere end en 5-stjernet banks".

BIS blev etableret "for at råde bod på Londons fald som verdens finansielle center ved at sørge for en mekanisme, hvor ud fra en verden med tre hovedfinansielle centre, London, Paris og New York, stadig kunne operere som en". Carroll Quigley har forklaret det sådan:

"Finanskapitalmagterne havde et andet vidtrækkende mål: intet mindre end at skabe et verdenssystem af finansiell kontrol på private hænder, der var i stand til at dominere det politiske system i hvert eneste land og verdensøkonomien som helhed. Et system, som skulle kontrolleres på feudal vis af verdens nationalbanker i fællesskab, via hemmelige aftaler indgået på jævnlige møder og konferencer. Toppen af kransekagen skulle være banken for Internationale Anliggender i Basel i Schweiz, en privat bank ejet og kontrolleret af verdens nationalbanker, som i sig selv er private selskaber".

BIS er uden tvivl den vigtigste, mest magtfulde og hemmelighedsfulde finansielle institution i verden. Dens advarsler bør ikke betragtes overfladisk, da det er den institution i verden, som mere end nogen anden er vidende om sådanne informationer".

Derivat-kriser på vej

I september 2009 rapporterede BIS, at "det globale marked for derivater steg til 246 milliarder dollar i andet kvartal, da risikovilligheden vendte tilbage, men

Derivater

En derivat er et finansielt produkt konstrueret omkring et underliggende produkt. Aftalen er ofte opbygget omkring en fremtidig ydelse, fx at sælge en bestemt aktie eller obligation på et bestemt fremtidigt tidspunkt. Derivater kan teoretisk opbygges omkring et hvilket som helst finansielt aktiv, fx en aktie eller obligation. Prisen på derivatet udregnes ud fra prisen på det underliggende aktiv og den forventede fremtidige rente.

Aktier har fx disse derivater: option, future

Til en obligation bruger man fx: repo, reverse

For valuta bruger man derivaterne: forward, swap, future

Dansk Wikipedia

systemet forblev ustabil og tilbøjelig til kriser". BIS' kvartalsrapport fastslog, at derivaterne steg med 16 % "mest grundet en bølge af terminsforretninger og forkøbsretskontrakter med tre måneders rente rater". BIS' cheføkonom advarede om, at derivat- markedet udgør "store systematiske risikoeer" i den internationale finansielle sektor, og derpå, at "Faren er, at kontrolinstanserne igen vil fejle med at indse, at store institutioner har anbragt sig i en meget mere udsatte position end de kan magte under chokbetingelser". Økonomen tilføjer, at "at brugen af derivater via garderingsfonde og lignende kan skabe alvorlige, og skjulte, udsatte positioner".

Dagen efter, at rapporten fra BIS var udsendt, advarede den tidligere cheføkonom William White om, at "verden ikke har tacklet problemerne med den økonomiske nedtur i hjertet og sandsynligvis vil glide tilbage i recession", og han advarede yderligere om, at "regeringsaktioner for at afhjælpe økonomien på kort sigt kan så sæden for fremtidige kriser". Han blev citeret for at advare om at bevæge sig ind i en recession med dobbelt lavpunkt. "Er vi på vej ind i en V [verdensomspændende recession]? Næsten sikkert. Er vi på vej ind i en L? Jeg vil ikke være den mindste smule overrasket. Han tilføjede: "Den eneste ting, der virkelig vil overraske mig, er en hurtig og bæredygtig genoplivning fra den position, som vi er i".

En artikel i Financial Times forklarede, at Whites kommentarer ikke bør tages let, da han, udover at lede BIS' økonomiske afdeling fra 1995 til 2008, "gentagne gange har advaret om den farlige ubalance i det globale finansielle system så langt tilbage som 2003 og – idet han brød et kæmpe tabu i nationale bank kredse på det tidspunkt - vovede han at udfordre Alan Greenspan, den daværende amerikanske nationalbankdirektør, om hans politik om den vedvarende tilgængelighed af billige penge".

Financial Times fortsatte: "Verden over har nationalbanker pumpet tusindvis af millioner dollar af nytrykte pen-

gesedler ind i det finansielle system i løbet af de seneste to år i bestræbelserne på at undgå depression. Samtidig er regeringen gået til lignende ekstremer, og har optaget enorme summer af gæld, penge som de har proppet i virksomheder fra bankerne til bilfabrikanterne".

White advarede om, at "disse metoder måske allerede er ved at skabe en inflationsboble af fordelagtige priser, fra aktier til råvarer", og at "der er en lille risiko for, at inflationen kan komme

ud af kontrol på mellemlang sigt". I en tale i Hong Kong forklarede White, at "de underliggende problemer i den globale økonomi, så som den uholdbare handels-ubalance imellem Europa, USA og Asien ikke er blevet løst".

Den 20. september 2009 skrev Financial Times, at BIS, "hovedet på den krop, der overvåger reguleringen af den verdensomspændende bankvirksomhed", på G20 mødet "udsendte en barsk advarsel om, at verden ikke har råd til at glide ind i en 'selvtilfreds' formodning om, at den finansielle sektor nu er kommet på fode igen", og Jamie Caruana, generaldirektør i BIS og tidligere direktør for den spanske nationalbank, sagde, "at markedsopsvinget ikke skulle misfortolkes".

Dette følger advarsler fra BIS hen over sommeren 2009 omkring fejlplacerede forhåbninger til stimuleringspakker, som forskellige regeringer rundt om i verden har gennemført. Sidst i juni advarede BIS om, at "finanspakker kun ville give et midlertidigt skub til væksten, og ville blive fulgt af en udvidet periode med økonomisk stagnation".

En artikel i The Australian beskrev BIS som "den eneste internationale organisme, der korrekt har forudset den

finansielle krise... har advaret om, at den største risiko er, at regeringerne kan blive tvunget af verdens investorer i obligationer til at opgive deres stimuleringspakker og i stedet for skære ned på udgifterne, samtidig med, at man forhøjer skatter og renter", da den årlige rapport fra BIS "de seneste tre år har advaret om faren for en gentagelse af depressionen".

Desuden har "BIS' seneste årlige rapport advaret om, at lande som Australien stod overfor muligheden af et stormløb mod valutaen, som ville tvinge renterne i vejret". BIS advarede om "at midlertidige pauser vil gøre det mere svært for myndighederne at tage de skridt, der er nødvendige, om end upopulære, for at genskabe det finansielle system sundhed, og endog ultimativt forlænge perioden med langsom vækst".

Samtidig "har regeringsgarantier og fordelsforsikringer udsat skatteyderne for potentielle kæmpe tab", og idet man forklarer, hvordan finanspakker udgør betydelige risici, skriver man i artiklen, at "der er en fare for, at finanspolitikmagerne vil udtømme deres gældsætningsmuligheder, før de afslutter deres kostbare job med at reparere det finansielle system", og at "der er en definitiv mulighed for, at stimuleringsprogrammer vil drive de reelle renter og inflationsforventninger i vejret. Inflationen vil styrkes, imens nedturen dæmpes", og BIS "udtrykker sine tvivl om banksikkerhedspakken vedtaget i USA".

Yderligere advarede BIA om inflation: "Den store og berettigede bekymring er, at før det kan omstødes, vil den dramatiske lettelse i pengepolitikken overføres til vækst i de bredere monetære og kreditforanstaltninger". Det vil "føre til inflation, der vil give næring til inflationsforventningerne, eller blive brændstof på en ny prisboble på faste værdier, der lægger sæden til den næste finansielle boom-cyklus". Med den seneste rapport omkring den derivatboble, der skabes, er det blevet smerteligt klart, at det er nøjagtigt, hvad der er foregået. At der er skabt endnu en pris-

boble. Problemet med bobler, er at de brister.

Financial Times oplyser at William White, tidligere cheføkonom i BIS også ”argumenterer med, at efter to år med regeringsstøtte til det finansielle system, har vi set banker der er endnu større - og endnu farligere - end nogensinde før”, ligesom også ”Simon Johnson, tidligere cheføkonom i Den Internationale Valutafond” udtaler, at ”finansindustrien har i virkeligheden overtaget den amerikanske regering” og understregede særligt, at **”genoplivning vil slå fejl, med mindre vi nedbryder det finansielle oligarki, som blokerer for grundlæggende reformer”**.

I begyndelsen af september 2009 mødtes nationalbankerne i BIS, og det blev oplyst, at de ”var enedes om en pakke af indgreb for at styrke kontrollen med og overvågningen af bankindustrien i kølvandet på den finansielle krise”, og chefen for den europæiske Centralbank blev citeret for at udtale: ”Aftalerne, som er nået i dag iblandt 27 store lande i verden er essentielle, da de sætter nye standarder for kontrollen af bankvirksomhed og overvågning på globalt niveau”.

Blandt de ting, der er enighed om, er ”långiverne bør styrke kvaliteten af deres kapital ved at inkludere flere aktier”, og ”bankerne må også styrke beløbet og kvaliteten af de aktiver, de holder i reserve og tøjle finanserne”. En af nøglebeslutningerne, der er taget på Basel konferencen (opkaldt efter Basel Komiteen for Bank overvågning, oprettet under BIS) er, at ”bankerne bliver nødt til at hæve kvaliteten af deres såkaldte Tier 1 kapital base, der måler en banks evne til at opsuge pludselige tab”, dvs. at majoriteten af sådanne reserver skal være fælles aktieanpart og bunden opsparing og beholdninger være fuldt offentlige”.

Midt i september udtalte BIS, at ”nationalbankerne må koordinere global overvågning af clearings- centraler for derivater og overveje at tilbyde dem adgang til nødhjælpsfonde for at begrænse risici’erne ved systemet”. Med andre ord ”skubber kontrollanter på for at føre mange af dette markeds 596 trillioner dollar fra handel med derivater hen over disken over til clearings centraler, som optræder som køber over for enhver sælger og sælger overfor enhver køber,

og mindsker faren for det finansielle system for manglende dækning. ”Rapporten, som er udgivet af BIS, spørger om clearing centralerne ”skal have adgang til nationalbankernes kreditfaciliteter og i så fald hvordan?”.

En kommende krise

Derivat markedet udgør en massiv trussel mod den globale verdensøkonomis stabilitet. Imidlertid er det en blandt mange, som er beslægtede og sammenflettede; den ene udløser en anden, Den store elefant i rummet er den store finansielle boble, der er skabt af redningsaktioner og stimuleringspakker verden over. Pengene er blevet brugt af store banker til at konsolidere deres økonomi ved at opkøbe mindre banker og opsluge den reelle økonomi, produktiv industri. Pengene er desuden gået til spekulation, til at fodre derivat boblen og resulterer i en stigning på aktiemarkedene, der er en komplet illusion og en fabrikeret hændelse. Redningsaktionerne har i realiteten næret derivat boblen til et farligt niveau ligesom de har fået aktiemarkedene til at vokse til en helt uholdbar position

Der lurar imidlertid en massiv trussel ved omkostningerne til hjælpepakker og såkaldte stimulerings-pakker. Den økonomiske krise blev skabt som følge af lave renter og let tilgængelige penge: højrisiko lån blomstrede, der blev investeret i alt og intet, boligmarkedet blev pustet op, det kommercielle ejendomsmarked pustet op, derivat handelen svulmede til at omfatte hundrede af billioner dollars om året, spekulationen løb amok og beherskede det globale finansielle system. Investeringskommanditselskaber var de villige redskaber for derivat handelen, og storbankerne var de vigtigste deltagere og besiddere.

Samtidig sad pengene løst hos regeringerne, især i USA, og betalte for krige til mange billioner og forsvarsbudgetter, og trykte penge ud af den blå luft, takket være det globale centralbankssystem. Alle de penge, der blev produceret, producerede på deres side gæld. I 2007 udgjorde den totale gæld i USA – i landet selv, den kommercielle gæld og forbrugergælden – et chokerende tal på 51 billioner dollars.

Og som om denne gældsbyrde ikke var nok, i betragtning af det er umuligt nogensinde at betale den tilbage, har vi de to seneste år set den mest ekspansive og hurtigste gældsudvidelse, som nogensinde er set i historien – i form af stimulus og hjælpepakker verden over. I juli 2009 rapporteredes det, at ’amerikanske skatteydere kan være gældsæt for helt op til 1’23.7 billioner dollars for at pumpe økonomien op og redde finansselskaber, sagde Neil Barofsky, særlig befuldmægtiget for skatteministeriets Støtteprogram for dårlige tilgodehavender.

Konklusion

Advarslerne fra Bank for International Settlements (BIS) og dens tidligere cheføkonom William White må ikke tages let. Både BIS’ og William Whites tidligere advarsler er gledet ubemærket forbi, men har med tiden vist sig at være rigtige. Lad ikke den mediedrevne forhåbning om ’økonomisk opsving’ stille den ’økonomiske realitet’ i skyggen. Selv om det kan være deprimerende at erkende, er det langt større at være klar over, hvilken jord det er, man betræder, selvom den er bestrøet med farer, end at være uvidende og tåbeligt løbe gennem et minefelt. Uvidenhed er ikke en velsignelse, det er en forsinket katastrofe.

En læge må først korrekt identificere problemet og stille diagnosen, før han kan tilbyde nogen form for recept som løsning. Hvis diagnosen er upræcis, vil recepten ikke virke, og kan faktisk gøre tingene værre. Den globale økonomi har en stor kræftknode i sig: der er nogen, der præcist har diagnosticeret den, men medicinen, den fik, kunne kurere en forkølelse. Den økonomiske knude er identificeret: Spørgsmålet er om vi accepterer dette, og forholder os til det, eller om vi lader som om medikamentet mod forkølelse vil helbrede den? Hvad mon giver den største overlevelseshance? Er der stadig grund til at tro at ’uvidenhed er til velsignelse’?

Som Gandhi sagde. ’Der er ingen gud større end sandheden’.

Oversat af Kommunistisk Politik efter Global Research. Et afsnit om Bilderberg-gruppen samt udførlige noter er udeladt. De kan ses i netudgaven på GR.

Økonomisk kampagne:

Støt Kommunistisk Politik – Hold Netavisen på nettet!

Kommunistisk Politik udkommer hver anden fredag, mens Netavisen www.kpnet.dk opdateres dagligt og løbende rapporterer og forholder sig til klassekampens udviklinger i Danmark og globalt. Tilsammen giver de et nødvendigt overblik for alle, som er aktive i den revolutionære kamp.

Både Netavisen og Kommunistisk Politik i pdf-form stilles gratis til rådighed på nettet for alle interesserede. Og det er selvfølgelig ikke gratis. Tryk,

porto + forsendelse, elektronik og hjemmeside koster – også udvikling af nye teknikker som videoreportager til nettet og lignende.

Derfor henvender vi os til alle, der vil være med til at styrke de revolutionære positioner, om at give et bidrag – stort eller lille – til den økonomiske kampagne, der nu er i gang og forløber indtil revolutionsdagen 7. november. En særlig opfordring om støtte går til de faste læsere af Netavisen og KP på net-

tet – og endnu en gang til de trofaste abonnenter på det trykte blad, indbefattet de nye, der er kommet til.

Abonnement på det trykte blad, der kommer som brev på udgivelsesdagen, samt faste månedlige bidrag fra venner og støtter er kernen i økonomien. De økonomiske kampagner er også af stor betydning.

Hvad kan du gøre?

Hvis du synes, det er vigtigt at sikre Kommunistisk Politik og den daglige netavis, kan du f.eks. gøre noget af det følgende:

- Giv et eller flere engangsbeløb til den økonomiske kampagne
- Hvis du ikke allerede har det, så tegn abonnement og få *Kommunistisk Politik* ind ad døren hver 14. dag – 550 kr. for et år (25 numre), 325 kr. for et halvår (13 numre)
- Du kan evt. benytte dig af kampagnetilbuddet: otte numre for en hund – eller give det til en ven eller bekendt
- Bliv fast bidragsyder ved at indsætte et månedligt beløb på bankkontoen eller giroen
- Deltag i indsamlingsaktiviteter og støttearrangementer, der organiseres lokalt i forskellige byer

Og sidst, men ikke mindst:

- Bliv aktiv med at styrke og udbrede KP/kpnet – gør dine venner opmærksom på bladet og netavisen, send artikler, billeder osv., vær med i debatten

Bidrag kan indbetales via netbank til

**Forlaget Oktobers bankkonto
Reg. Nr. 1551 Kontonr. 166 34 271**

Eller pr. giro til

**Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271**

**Kontakt til Kommunistisk Politik/
Netavisen**

kompol@apk2000.dk

FredsVagten otte år: En poetisk udlægning af fredens muligheder

FredsVagten har 19. oktober stået sin daglige protest mod Danmarks deltagelse i terrorkrigene i otte år, svarende til 2923 dage.

På dagen skifter vi vore kulørte faner ud med sorte på selve vagten. Derudover har vi ikke p.t. noget program, men det kan aldrig vides, hvad vi finder på hen ad vejen.

Vi runder dagen af med et flot program i Christianshavns Beboerhus fra kl. 19 til 23, hvor vi har booket cafeen i stuen.

Der vil være musik af Fin Alfred [www.finalfred.dk] (vi bemærker navnet 'find al fred', 'final fred' ;-)) og Søren Korshøj [www.soerenkorshoej.dk].

Og måske flere, hvis dygtige og fredselkende musikere/kunstnere lægger vejen forbi og der er luft i programmet. Der vil endvidere blive sunget en fællessang eller tre.

Der vil være taler af forskellige, og igen afhængigt af tid og rum, måske åben talerstol i demokratiets og ytringsfrihedens navn. Det er i skrivende stund endnu ikke besluttet, hvem der bliver aftenens hovedtaler.

Det hele er aldeles gratis til benefice for FredsVagtens store indsats. På den

anden side vil vi dog opfordre til at støtte os med en skærv til vor fortsatte økologiske og regnbuefarvede indsats for fred i verden. Vi vil endvidere medbringe en smule fredsmershandise.

Endelig vil PiiSarT [www.piisart.dk] uddele en fredspris. Vi bemærker, at det er PiiSarT, der har produceret den smukke kinesiske fredsfane, der hver dag pryder FredsVagten og p.t. forsiden af www.fredsvagt.dk med sit 'Hre Ping'.

Velkommen

Leif Poulsen & Bo Richardt
fredsvagter

PS: Vi minder om, at Regnbuen opstår der, hvor der er en god kombination af sol og regn, de to faktorer, der sammen sikrer livet gennem grøden.

Svært dement fængslet

Den 72-årige svært demente Hassan Gardi og hans kone Gulizar Sadeq Ahmed, der begge er afviste irakiske asylansøgere, er i dag tirsdag d. 6. oktober 2009 blevet anholdt. Den alvorligt syge mand er nu overført til fængslet i Ellebæk.

Hassan og Gulizar er blandt de irakere, der sommeren over boede i Brorsøns kirke, og især Hassan er blevet et kendt ansigt i aviserne. Han og hans kone har fået afslag på humanitært ophold på trods af, at han lider af bl.a. svær demens og hjerteproblemer og er helt ude af stand til at klare sig selv. Hassan har så sent som i tirsdags d. 29. september 2009 været til hjerneskanning, hvor hans lidelser blev dokumenteret. Lidelser som sundhedsministeriet betragter som alvorlige sygdomme, og som efter dansk lovgivning kan give humanitært ophold.

"Det er horribelt og rystende, at de danske myndigheder nu vælger at sætte en alvorligt syg mand bag tremmer", siger Jakob Hjuler Tamsmark fra Kirkeasyl. "Intet samfund kan være bekendt at spærre dødsens syge og hjælpeløse mennesker inde, og det er helt ufatteligt, at en diagnose, som i andre tilfælde ville give humanitært ophold, åbenbart fuldstændigt ignoreres, når det gælder irakerne".

Integrationsministeriet er bekendt med Hassans sygdom og er blevet orienteret om, at der foreligger ny lægelig dokumentation i sagen. Alligevel sidder Hassan og Gulizar nu fængslet i Ellebæk i uvished om, hvad fremtiden bringer. Hverken ægteparret eller deres sagsbehandler har fået at vide, hvorfor de er blevet anholdt, eller om der er planlagt en udvisning af dem til Irak.

www.kirkeasyl.dk

*Bussen
masede og sled
for at komme fri
af hjulsporets fedtede og vandfyldte
hule sider. -
Men som at redde
en svajende og ormædt kapitalisme,
- begge projekter er på forhånd givet, -
jo mere hjælp, jo mere vil begge
stå i mudder til halsen,
og det uundgåelige
er i sigte, - døden.*

N.B.

En polititolks jordiske levninger

Af Mona Ljungberg

Charlie Chaplin: *The immigrant*

Seksten år gammel ankom hun til Danmark og søgte asyl.

Det ville hun med stor sandsynlighed have fået, hvis hun havde sagt sin rigtige alder.

Men politiets tolk rådede hende til at lyve om sin alder og sige, at hun var over 18 år. Han fortalte hende, at mindreårige, der søger asyl i Danmark, bliver sat i fængsel.

Hun stod der i et fremmed land og havde tilsyneladende mødt et menneske, der vidste alt og bare ville frelse hende fra mere ondt.

Hun fulgte rådet og sagde, at hun var 19 år.

Efter forhøret kom hun ud i en lejr og mødte andre asylansøgere, der kender både tolken og hans dårlige råd. Men nu var det for sent. For gik hun tilbage til politiet og oplyste sin rigtige alder, ville hun med stor sandsynlighed senere få afslag på asyl for først at have løjet. Blive dømt utroværdig.

Hun valgte ikke at sige mere om sin alder og intet om tolkens råd.

Hos de danske myndigheder forblev hun således registreret som en ung kvinde på 19 år.

Men en 19-årig ung kvinde, der kommer alene til Danmark fra et land i krig og tilhører en af landets mest forfulgte minoriteter, kan ikke få asyl i Danmark. Heller ikke selvom hun og hendes familie er fordrevet fra deres hjem, og brødrene dræbt af militserne. Ved et

tilfælde havde en ældre mand reddet hende fra militsernes voldtægt. På denne baggrund vurderes hun ikke asylretligt forfulgt. Sådan lød Flygtningegenævnets dom.

Foruden at give dårlige råd til nyankomne asylansøgere var tolken dårlig til dansk og mange af de andre sprog, han blev tilkaldt til at oversætte: irakisk, arabisk,

bardini-kurdisk, somali m.fl.

Tolken var en af de tolke, politiet og Udlændingestyrelsen ofte tilkaldte til at bistå med at oversætte ved politiforhør, afhøringer i Udlændingestyrelsen og til oversættelse af asylansøgningsskemaer. Oversættelse af asylansøgnings-skemaerne foregår på skrift. Derfor er der dokumentation for tolkens dårlige sprogkunderskaber.

Mangen en asylansøger har igennem årene endvidere klaget direkte til myndighederne over tolkens dårlige sprogkunderskaber, opførsel og råd. Men imod en polititolks ord, og oven i købet en tolk, der giver dårlige råd og fejloversætter til skade for asylansøgeren, er slaget på forhånd tabt.

Når han var og ikke længere er, så er det, fordi han er død. En sådan tolk bliver ikke fyret, men får lov til at virke, så længe han kan. Hvor mange afslag og ødelagte liv fik den tolk ikke på samvittigheden? Jeg kender flere af dem.

Den ene af dem en ung kvinde, der kun var 16 år, da hun flygtede til Danmark. År er gået siden hendes ankomst og flygtningegenævnets dom. I dag er hun en ung kvinde i dyb depression og uden anden fremtidsudsigt end at blive sendt tilbage til et land, hvor hun i bedste fald kun vil blive slået ihjel.

Under sådanne omstændigheder i hjemlandet burde det for så vidt være ligegyldigt, om hun er 16 eller 19 eller

70. Men den lille mulighed, hun havde for at redde sit liv og blive i Danmark, tog en polititolk fra hende.

Og når jeg er så sikker på, at hun ikke har løjet om sin alder for mig?

Jeg mødte hende første gang et par måneder efter hendes ankomst til Danmark, inden hun havde fået afslag på asyl. Hun fortalte sit dilemma og bad mig ikke oplyse hendes rigtige alder til myndighederne. Hun mente stadig, at asyl ikke handlede om hendes alder, men at hun i sit hjemland er forfulgt og i livsfare.

I dag en ung kvinde i en dyb depression. Tårerne triller i lind strøm ned ad hendes kinder. En polititolks jordiske levning.

Mona Ljungberg er aktiv i Støttekredsen for Flygtninge i fare

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Mandag-fredag 16-19
Tirsdag i ulige uger 13-16

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Røre i andedammen

Mens dette skrives, er ungdommen og en række faglige kræfter på vej til Christiansborg for at demonstrere mod regeringens næsten ti år lange neolibérale politik, der har fået så grusomme konsekvenser for så mange.

Arbejdsløsheden er eksploderet, uden at den har nået sit toppunkt: 103.000 registrerede arbejdsløse i august måned. Ikke nok med at dagpengene er blevet forringet med 25 pct. af deres værdi, men de flere end 100.000 kan meget vel se frem til en social deroute – kontanthjælp eller det, der er værre, slet ingenting. Flere end 70.000 mennesker modtager hverken løn eller nogen som helst form for overførselsindkomst, ingenting. De er overladt til ægtefæller eller andre familiemedlemmer, som har pligt til at forsørge dem.

Når nu talen falder på arbejdsløse, der ”modtager” overførselsindkomst, men ikke dagpenge, så rummer det i hvert fald en skare på mere end en halv million voksne i den erhvervsaktive alder – vel snarere 700.000.

På den konto kan det fastslås, at arbejdsløshedsklubben i 3F Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening (BJMF) i København og Stilladsarbejdernes brancheklub slog hovedet på sømmet, da de ved Folketingets åbning krævede flere job og 25 pct. højere dagpenge.

De to faglige sammenslutninger fortjener så mange flere roser i betragtning af, at de overhovedet tog initiativet. For omkring to uger siden besluttede en stor del af den københavnske fagbevægelse nemlig, at de ikke ville markere sig i gadebilledet ved Folketingets åbning. Svagt.

Stilladsarbejderne og de arbejdsløse BJMF’ere sluttede – muligvis sammen med andre tilkomne fagligt aktive – deres selvstændige markering kl. 14,

Vi vil hellere end gerne høre et klokkeklart krav om en 30 timers arbejdsuge fordelt på fem arbejdsdage.

Vi må håbe på, at arbejderne får mæle på den kommende tillidsmandskonference.

hvorefter de bakkede op om de uddannelsessøgende, der prægede slotspladsen resten af eftermiddagen med deres egne krav til regeringen under følgende hovedparoler:

- Kvalitet i uddannelser
- Praktikpladser til alle
- Bekæmp ungdomsarbejdsløshed – invester i uddannelse

En lang række uddannelsesorganisationer og faglige ungdomsklubber bakkede op om initiativet.

Det var to rigtig gode og flotte initiativer, som burde have høstet langt større opbakning fra arbejdspladserne og fagbevægelsen.

Fagbevægelsen har meldt sin egen ankomst den 19. oktober, hvor der i forbindelse med fornyelse af overenskomsterne på ikke mindst det private felt vil blive afholdt en tillidsmandskonference. Initiativtagerne har taget navnet *OK 2010-Initiativet*, som lægger vægt på krav om kortere arbejdstid og længere opsigelsesvarsler.

Ideen med at starte op allerede nu er god nok: Der skal varmes op under diskussionerne på arbejdspladserne og i de lokale klubber og fagforeninger. I

modsat fald sætter LO-ledelsen og forbundsformændene dagsordenen for såvel krav som aktiviteter – og det kommer der sjældent noget godt ud af.

En af drivkræfterne bag initiativet er Bjarne Sørensen, formand for Metal Horsens, som på Fagligt Ansvars hjemmeside har gjort følgende standpunkt gældende:

”Der er ikke brug for mere snak, men øjeblikkelig handling. Der skal overordnede politiske initiativer til nu. Der skal sikres anstændige vilkår for dem, der kastes ud i ledighed, og der skal skabes nye job til erstatning for dem, som forsvinder.”

Bjarne Sørensen peger på, at arbejdsløsheden i Metal Horsens er steget fra en halv til 11 pct. på blot et enkelt år, ligesom ”udflagning” bliver et stadig mere påtrængende problem.

Man kunne i den forbindelse godt efterlyse, at konferencen tog kravet med om genoprejsning af dagpengenes værdi med 25 pct., men kravet om kortere arbejdstid er i hvert fald også solidarisk med de arbejdsløse – og har stor betydning for de mange, som trives med folkesygdommen stress.

Vi vil hellere end gerne høre et klokkeklart krav om en 30 timers arbejdsuge fordelt på fem arbejdsdage. Vi må håbe på, at arbejderne får mæle på konferencen.

FJ

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk